

1. ΓΙΑ ΤΟ ΙΡΑΝ ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ... ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡΑΣ ΣΤΟΝ ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΤΡΑΜΠ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .06/05/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/05/2026

Σελίδα: 1

ΓΙΑ ΤΟ ΙΡΑΝ
Τι διδάσκει ο...
Ιούλιος Καίσαρας
στον Ντόναλντ Τραμπ

Σ. 18, 39

ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΤΡΑΜΠ

Τα διδάγματα από τον Ιούλιο Καίσαρα

Ο αμερικανός πρόεδρος προσπαθεί να υποτάξει το Ιράν, με όπλο την πείνα, και το Ιράν προσπαθεί να κάνει την κατάσταση τόσο δαπανηρή, οικονομικά και πολιτικά, για την Ουάσιγκτον ώστε να υποχωρήσει πρώτη. Ποιος θα αντέξει;

ΤΗΣ ΝΑΤΑΣΑΣ ΜΠΑΣΤΕΑ

Πριν από τη σημερινή κατάσταση στο Ορμούζ, μία από τις σπάνιες περιπτώσεις διπλής πολιορκίας συνέβη στη Γαλιτία το 52 π.Χ. Οι Ρωμαίοι με επικεφαλής τον Ιούλιο Καίσαρα περικύκλωσαν την Αλεσία, αλλά με τη σειρά τους περικυκλώθηκαν από άλλες γαλατικές φυλές που ήρθαν να υπερασπιστούν τους πολιορκημένους. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει σήμερα στον Κόλπο. Οι Ηνωμένες Πολιτείες πολιορκούν το Ιράν, εμποδίζοντάς το να εξάγει πετρέλαιο και να εισάγει τρόφιμα, ή τουλάχιστον προσπαθούν. Εν τω μεταξύ, το καθεστώς της Τεχεράνης πολιορκεί την παγκόσμια οικονομία, περιπλέκοντας σε μεγάλο βαθμό τη διαμετακόμιση πετρελαίου, φυσικού αερίου και λιπασμάτων. Με άλλα λόγια, ο Ντόναλντ Τραμπ προσπαθεί να υποτάξει το Ιράν, με όπλο την πείνα, και το Ιράν προσπαθεί να κάνει την κατάσταση τόσο δαπανηρή, οικονομικά και πολιτικά, για την Ουάσιγκτον ώστε να υποχωρήσει πρώτη. Ποιος θα αντέξει;

Ίσως εκείνος που έχει την καλύτερη στρατηγική. Τα ρωμαϊκά στρατεύματα στην πολιορκία της

Αλεσίας αντιμετώπιζαν προβλήματα επισιτισμού, καθώς οι Γαλάτες είχαν εφαρμόσει τη στρατηγική της καμένης γης, πυρπολώντας τις πόλεις και ερημώνοντας τη γη ώστε να εμποδίσουν τον ανεφοδιασμό των ρωμαϊκών λεγεώνων. Ακόμη χειρότερα, οι Ρωμαίοι αντιμετώπιζαν τον κίνδυνο επίθεσης στα νώτα τους από Γαλάτες από άλλες περιοχές, που πλησίαζαν για ενίσχυση των πολιορκημένων. Για να αντιμετωπίσει τον διπλό κίνδυνο να βάλεται ο στρατός του από δύο πλευρές, ο Ιούλιος Καίσαρας κατασκεύασε διπλά τείχη, ένα τείχος προς την πλευρά της πόλης και δεύτερο προς την εξωτερική πλευρά, και μέσα στα τείχη έκλεισε τις λεγεώνες του, διότι αν οι γαλατικές δυνάμεις ενώνονταν, θα είχε λήξει ο πόλεμος με ολοκληρωτική καταστροφή του. Σε αυτή τη μάχη που διήρκεσε 7 εβδομάδες, τα ρωμαϊκά στρατεύματα κατάφεραν να διώξουν τους Γαλάτες που τους επιτέθηκαν από τα νώτα και τότε οι πολιορκημένοι αναγκάστηκαν να παραδοθούν. Η πρόκληση σήμερα, σημειώνει η «Corriere della Sera», τέμνεται με τους εμπορικούς πολέμους μετα-

ΕΔΩΣΕ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΤΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ ΣΤΟΝ... ΜΙΝΙ ΠΟΛΕΜΟ

«Δεν θα αφήσουμε τους τρελούς του

«Το Ιράν παίζει παιχνίδια, αλλά επιθυμεί συμφωνία», εκτίμησε χθες ο πρόεδρος Τραμπ αναφέροντας ότι ο πόλεμος ενδέχεται να παραταθεί «για άλλες τρεις εβδομάδες», τονίζοντας ότι οι ΗΠΑ «κερδίζουν» σε αυτόν τον «μίνι πόλεμο», όπως τον αποκάλεσε, και ότι «δεν θα αφήσουμε τους τρελούς του Ιράν να αποκτήσουν πυρηνικά». Η δήλωση αυτή έγινε καθώς ο πρακτορείο Reuters αποκάλυψε εκτιμήσεις των αμερικανικών υπηρεσιών πληροφοριών πως οι βομβαρδισμοί δεν έχουν επφέρει σημαντική ζημιά στο πυρηνικό πρόγραμμα της Τεχεράνης. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα Axios, εκείνος που θέλει συμφωνία φαίνεται να είναι ο Λευκός Οίκος, ο οποίος ενήμερωσε την Κυριακή το Ιράν για την επιχείρηση «Ελευθερία» με στόχο την «καθοδήγηση» πλοίων μέσω των Στενών του Ορμούζ και προειδοποίησε την Τεχεράνη να μην παρέμβει. Το μήνυμα μέσω

αξιωματικού υποδηλώνει ότι ο Λευκός Οίκος ήθελε να προσπαθήσει να μετριάσει τον κίνδυνο πιθανής κλιμάκωσης. Αλλά, παρά την προειδοποίηση, οι Ιρανοί εξαπέλυσαν μια σειρά επιθέσεων σε πλοία του πολεμικού ναυτικού των ΗΠΑ, εμπορικά πλοία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Χθες ο υπουργός Άμυνας Χέγκσεθ και ο επικεφαλής του γενικού επιτελείου ενόπλων δυνάμεων στρατηγός Νταν Κέιν, υποβάθμισαν τις ιρανικές επιθέσεις και ισχυρίστηκαν ότι η εκκευρία παρέμεινε σε ισχύ. Ο Χέγκσεθ ανέφερε ότι η εκκευρία «δεν έχει τελειώσει» παρά τις επιθέσεις του Ιράν σε εμπορικά πλοία και, για δεύτερη μέρα χθες, στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. «Είπαμε ότι θα αμυνθούμε, και θα αμυνθούμε επιθετικά, το έχουμε κάνει σίγουρα. Το Ιράν το γνωρίζει αυτό, και τελικά ο πρόεδρος μπορεί να λάβει απόφαση για το αν κάτι

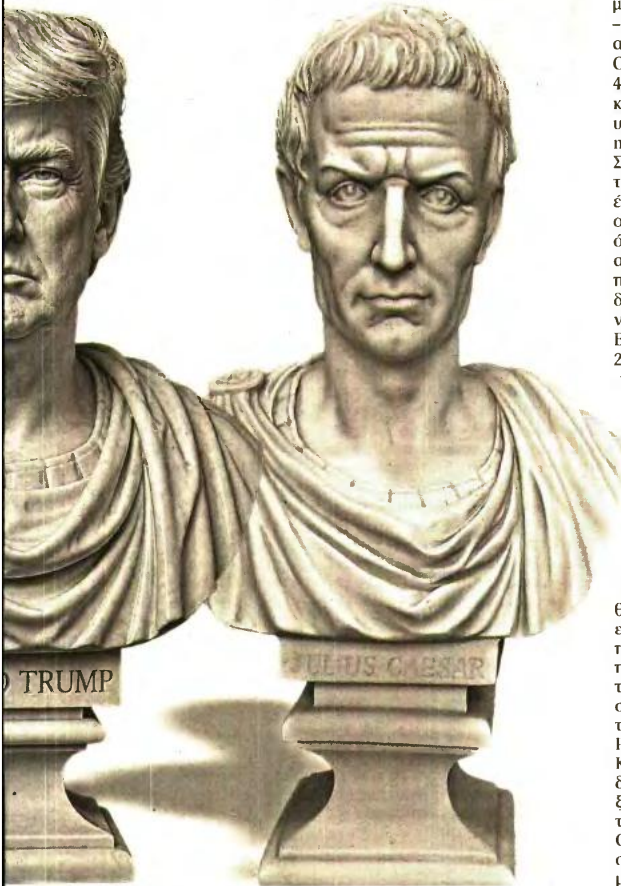
Ξύ Αμερικής και Ευρώπης και τη μεταχείριση που επιφυλάσσουν οι προηγμένες χώρες στις λιγότερο πλούσιες οικονομίες. Θεωρητικά, η παγκόσμια οικονομία δεν διατρέχει μεγάλο κίνδυνο στο άμεσο μέλλον. Οι χώρες που μειώνουν την κατανάλωση είναι εκείνες όπου ζουν οι περισσότεροι από τους φτωχότερους ανθρώπους του κόσμου: Νιγηρία, Αιθιοπία, Βιετνάμ, Σρι Λάνκα, Φιλιππίνες, Μπανγκλαντές, Πακιστάν,

Σουδάν, Νεπάλ και άλλες οικονομίες με παρόμοιο μέσο εισόδημα. Βοηθούν να συγκρατηθεί η τιμή του πετρελαίου επωμιζόμενοι το βάρος της μειωμένης ζήτησης. Από αυτή την άποψη, επαναλαμβάνεται το παιχνίδι της περιόδου του Covid. Τότε, οι πλούσιες χώρες συσώρευαν εμβόλια επειδή μπορούσαν να πληρώσουν περισσότερα γι' αυτά, αφήνοντας τον αναπτυσσόμενο κόσμο εκτεθειμένο. Σήμερα, επανα-

λαμβάνεται το ίδιο με το πετρέλαιο. Έχουμε ξεχάσει το μάθημα εκείνης της εποχής: η δυσάρσκεια προς την Ευρώπη που αναπτύχθηκε το 2020-2021 στην Ασία και την Αφρική σήμαινε ότι αυτές αρνήθηκαν να ακολουθήσουν τη Δύση το 2022 όταν τους ζητήθηκε βοήθεια για την απομόνωση της Ρωσίας.

Ο Ντόναλντ Τραμπ είναι λιγότερο αυτάρκης από ό,τι νομίζει. Τον Μάρτιο, οι Ηνωμένες Πολιτείες κατανάλωναν 20,6 εκατομμύρια βαρέλια καυσίμων την ημέρα - σύμφωνα με επίσημα στοιχεία -, αλλά διύλιζαν 15,9 εκατομμύρια. Ουσιαστικά, πρέπει να εισάγουν 4,7 εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα και εξαρτώνται από τη διύλιση στον υπόλοιπο κόσμο, παρατηρεί ο πρώην επικεφαλής εμπορίου της ΕπΙ Σαλβατόρε Καρόλο. Το πρόβλημα του Τραμπ είναι ότι οι Ευρωπαίοι έχουν επίσης πιθανή έλλειψη ποιοτικών προϊόντων διύλισης. Ετσι, όσο περισσότερο συνεχίζονται ο αποκλεισμός του Ορμούζ και οι προσβολές του αμερικανού προέδρου, τόσο λιγότερο θα σπεύδουν να βοηθήσουν τους Αμερικανούς. Είναι επίσης πιθανό ο νέος δασμοί 25% του Τραμπ στα οχήματα της ΕΕ να αποτελούν μια πρώτη εκφοβιστική κίνηση σε αυτό το παιχνίδι.

Αλλά πόσο καιρό μπορεί να αντισταθεί το Ιράν; Αρκετό. Το καθεστώς έχει εκπαιδευτεί να αντέχει τις κυρώσεις εδώ και δεκαετίες. Το ιρανικό πετρελαιοφόρο 1,9 εκατομμυρίων βαρελιών που έφυγε από το Ορμούζ την Κυριακή δεν είναι μια μεμονωμένη περίπτωση: οι δορυφορικοί χώροι παρακολούθησης έχουν καταγράψει αρκετά εκατομμύρια ιρανικά βαρέλια να περνούν από το Ορμούζ από τότε που εφαρμόστηκε ο αποκλεισμός των ΗΠΑ στις 7 Απριλίου. Το Ιράν συνεχίζει επίσης να προμηθεύεται τρόφιμα και ίσως φάρμακα από τη Ρωσία, από τον Βορρά, μέσω της Καοπίας Θάλασσας. Στην ουσία, η διεθνής οικονομία μπορεί να αντέξει για αρκετούς μήνες ακόμη, και το Ιράν ίσως ακόμη περισσότερο. Οτιδήποτε μπορεί να συμβεί. Αλλά οι προϋποθέσεις για ένα παρατεταμένο αδιέξοδο έχουν τεθεί.

Ιράν να αποκτήσουν πυρηνικά»

θα κλιμακωθεί σε παραβίαση της εκεχειρίας», είπε. Όσο για το Ιράν, ανακοίνωσε ότι επεκτείνει την περιοχική ελέγχου του στο Ορμούζ, με αποτέλεσμα δεκάδες πλοία να κινηθούν προς το Ντουμπάι σε μόλις μία ημέρα. Συνολικά αυτή τη στιγμή είναι τουλάχιστον 363 τα πλοία που βρίσκονται στα ανοικτά του εμπορίου στον Περσικό Κόλπο και, σύμφωνα με τον επικεφαλής του γενικού επιτελείου ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ στρατηγό Νταν Κέιν, είναι περίπου 22.500 οι ναυτικοί που παραμένουν παγιδευμένοι στα Στενά του Ορμούζ και δεν μπορούν να διέλθουν. Υποστήριξε ότι τα εμπορικά πλοία στην περιοχική «θα νιώσουν την αμερικανική στρατιωτική δύναμη γύρω τους στις θάλασσες και τους ουρανούς». Πάντως κδες, σύμφωνα με το CBS, δύο αμερικανικά αντιπτορπικά, το «USS Truxtun» και το «USS Mason», διέσχισαν τα Στενά του Ορμούζ με κατεύθυνση τον

Περσικό Κόλπο, υπό συνεχή απειλή από ιρανικά πυρά. Όπως ανέφεραν αξιωματικοί του Πε-νταγώνου, κατά τη διάρκεια της διέλευσης, τα δύο πλοία φέρεται να αποτέλεσαν στόχο ιρανικών drones, πυραύλων και μικρών ταχύπλων οκαφών ταχείας επίθεσης, αλλά δεν υπέστησαν σοβαρές ζημιές. Μέσα σε όλα αυτά ο Χέγκκοθ κλήθηκε να απαντήσει στο εάν το Ιράν έχει «δελφίνια - καμικάζι». «Εκείνοι σίγουρα δεν έχουν, όσο για εμάς δεν μπορώ να σχολιάσω», είπε για να μπει στη συζήτηση και ο στρατηγός Κέιν, λέγοντας: «Δεν έχω ακούσει για δελφίνια - καμικάζι. Είναι σαν καρχαρίες με λείζερ».

ΝΑΤΑΣΑ ΜΠΑΣΤΕΑ

Τα πυρηνικά του Ιράν: Πούτιν ή Νετανιάχου ο νικητής;

Το Ιράν σήμερα δεν έχει πυρηνικά όπλα. Εάν είχε θα το έκανε γνωστό με στόχο τη στρατηγική αποτροπή της εκβηρικής επιθετικότητας. Ωστόσο, οι καλά γνωρίζοντες δεν αποκλείουν «αύριο», σε κάποια αδιέξοδη στιγμή του πολέμου η Τεχεράνη να ανακοινώσει την κατασκευή της πυρηνικής της βόμβας.

Στο πλαίσιο αυτής της πραγματικότητας διανύουμε ημέρες κρίσιμης διπλωματίας, με τον αμερικανό πρόεδρο να βρίσκεται στο κέντρο μιας πρωτόγνωρης διελκυστίνδας:

Ο Τραμπ βάζει ως πρώτον όρο για μια συμφωνία ειρήνης στα Μέση Ανατολή την πλήρη καταστροφή του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν. Απατεί από την Τεχεράνη να απεμπλοήσει εσαεί το δικαίωμα της για εμπλουτισμό ουρανίου.

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Το Ιράν δεν δέχεται καν τη συζήτηση του θέματος. Θεωρεί τον εμπλουτισμό ουρανίου για ειρηνικούς σκοπούς και υπό διεθνή έλεγχο, αναφαίρετο δικαίωμα του. Ένα δικαίωμα που έχουν αδιακρίτως όλες οι 185 μη-πυρηνικές χώρες-μέλη της ΝΡΤ. Επιπλέον, η Τεχεράνη δεν θεωρεί αξιόπιστο τον πρόεδρο Τραμπ και τους εκπροσώπους του στις διαπραγματεύσεις.

Η Ρωσία έχει κάθε λόγο να μη θέλει να αποκτήσει το Ιράν πυρηνικά όπλα. Η συμμετοχή της στη διεθνή συμφωνία JCPOA του 2015 είναι μεταξύ άλλων η κορυφαία απόδειξη της εν λόγω στρατηγικής της. Με αυτόν τον στόχο, ο πρόεδρος Πούτιν ανέλαβε πρόσφατα, έπειτα από συνεννοήσεις με τον ιρανό ΥΠΕΞ Αραγκί στην Αγία Πετρούπολη, την πρωτοβουλία-πρόταση προς τις ΗΠΑ για από κοινού αντιμετώπιση και λύση του ιρανικού πυρηνικού προβλήματος.

Το Ισραήλ αντίθετα δεν δέχεται συμφωνία που θα αφήνει στο Ιράν όποια ψήγματα πυρηνικής ικανότητας. «Κάθε συμφωνία γύρω από τα πυρηνικά του Ιράν θα είναι μια κακή συμφωνία», επαναλαμβάνει πεισματικά εδώ και 25 χρόνια ο Νετανιάχου. Αυτό το δόγμα τον οδήγησε στη μεγάλη επιτυχία του να «ωθήσει» τον πρόεδρο Τραμπ, το 2018, στην παράλογη απόφαση του να εγκαταλείψουν οι ΗΠΑ μονομερώς τη διεθνή συμφωνία JCPOA αυστηρού ελέγχου του ιρανικού πυρηνικού προγράμματος. Και στη συνέχεια να τον «πείσει» να πρωταγωνιστούν οι ΗΠΑ στον πόλεμο του Ιράν.

Τελικά, πέρα από ενδιαφέρουσα, είναι γεωπολιτικά κρίσιμη η κατάληξη αυτής της διελκυστίνδας. Ποιος θα επικρατήσει στην απόφαση του προέδρου Τραμπ; Ο Πούτιν ή ο Νετανιάχου; Θα συνεργαστούν οι ΗΠΑ με τη Ρωσία για διπλωματική επίλυση του ιρανικού πυρηνικού προβλήματος και πιθανή επίτευξη ειρήνης στη περιοχική ή θα συνεχίσουν οι ΗΠΑ να ακολουθούν την ισραηλινή μαζοχιστική πολεμική πολιτική χωρίς όρους και συζήτηση;

Το αποτέλεσμα ίσως αποδείξει κατά πόσον ευσταθούν οι ισχυρισμοί περί ύπαρξης δύο ισχυρών μηχανισμών εκβιασμού του αμερικανού προέδρου. Του ρωσικού, που δημιούργησαν οι προσωπικές αλλά κυρίως οι οικονομικές σχέσεις του πολιτή Τραμπ με τη Ρωσία κατά την περίοδο των πολλοπλών πτωχεύσεων των καζίνου του ή του μυστηριώδους ισραηλινού δικτύου Επιστιν;

Ο δρ Παντελής Φ. Οικονομou είναι επιστημονικός συνεργάτης στο Ελληνικό Ιδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ), πρώην πυρηνικός επιθεωρητής του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ)